

24 Μαΐου 2014

Ευφραίνου εν Κυρίω

/ Γενικά

Η εξόδιος ακολουθία του Λυκούργου Αγγελόπουλου σήμερα και πριν τον τελευταίο ασπασμό, γυρίζουν στο μυαλό μου οι στιγμές με το δάσκαλο.

Είχα την τύχη να έχω στη βυζαντινή μουσική δύο Δασκάλους. Τον Βάιο Λάσκο στα μαθητικά χρόνια μου χρόνια στα Τρίκαλα (να είναι καλά και να του δίνει δύναμη ο Θεός) και τον Λυκούργο Αγγελόπουλο στην Αθήνα στα φοιτητικά μου χρόνια και μετά. Και οι δύο μου δίδαξαν, πως η μουσική μας μαθαίνεται στο στασίδι και πως

στο στασίδι θα πας για να ψάλλεις και να προσευχηθείς και όχι να σχολιάσεις, να κουτσομπολέψεις ή να θαυμάσεις τον ...δάσκαλο.

Ο Λυκούργος ήταν ένας ΔΑΣΚΑΛΟΣ. Πατώντας στα χνάρια του Καρά, έβγαλε μαθητές. Αυτό ήταν το τάλαντό του. Δεν ξέρω μέρος της Ελλάδας, αλλά και της Ευρώπης και αλλού που να μην υπάρχει κάποιος σε στασίδι που να πέρασε απ' το δάσκαλο.

Ο δάσκαλος πάλεψε μέχρι και με τα χέρια με τους απογόνους του Σακελλαρίδη στην Αγία Ειρήνη, την ώρα που οι «παραδοσιακοί» ψάλτες βάζαν σεγόντα.

Ο δάσκαλος μας έμαθε να διαβάζουμε, να μελετάμε. Ατέλειωτες ώρες. Γιατί ό,τι ψέλνεις θα πρέπει να είναι κτήμα σου. Το ένα μάτι στο κείμενο, το άλλο στο δάσκαλο. Δεν ξέρω πόσες επαγγελματικές χορωδίες γράφαν σε πρόβες τις ώρες της ΕΛΒΥΧ, ειδικά κοντά σε κάποιες εκδηλώσεις.

Ο δάσκαλος μας έμαθε τη αγιορείτικη παράδοση. Μέσα από τις καταγραφές του, τον Διακοδιονύση και τις ολονύκτιες αγρυπνίες με το αγιορείτικο τυπικό στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Και όλα προετοιμασμένα με πολύ κόπο.

Ο δάσκαλος “ξέθαψε” τους πατριαρχικούς ψάλτες Μανουήλ Χρυσάφη, Ιωάννη Τραπεζούντιο, Δανιήλ, Ιάκωβο, Πέτρο, Κωνσταντίνο και έμαθε σε όλους τα λειτουργικά του Νικολαΐδη, την ώρα που για τους άλλους ψάλτες «πατριαρχικά» ήταν τα ...λειτουργικά του Μάρκου Βασιλείου (δεν ήταν ψάλτης του πατριαρχείου) και τα ...τσεκούρια στις καταλήξεις.

Ο δάσκαλος μας έμαθε να μην μένουμε με το στόμα ανοικτό με τη «θέση» που έκανε ένας ψάλτης αναλύοντας μισή πεταστή.

Ο δάσκαλος ερχόταν στο πανηγύρι σου, σ' όποια εκκλησίτσα και να έψελνες και σε όποιο στασίδι δεξί ή αριστερό, ψέλνοντας δίπλα σου, μαζί σου, για να σε βοηθήσει και όχι για να επιδειχθεί.

Ο δάσκαλος σε όποια εκδήλωση της χορωδίας και αν πήγαινες, έβγαζε και σου έδινε κάτι. Για τον κόπο σου, την προσπάθειά σου. Κι ας ήταν για σένα σχολείο και ευλογία.

Ο δάσκαλος μας έμαθε το ρυθμό στο μέλος, το ευσημόνως και κατά τάξιν και τα κρατήματα, τα άρρητα ρήματα των αγγέλων, το νανούρισμα της Παναγιάς.

Ευφραίνου εν Κυρίω Δάσκαλε, αγάλλου και χόρευε υμνώνοντας με τους αγγέλους εν ουρανοίς.

Καλή Ανάσταση.

Κωνσταντίνος Στεργίου

Πηγή: troposchoir.gr